

עת"א 64028/12/16 - סמי בן יאיר, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

23 ינואר 2017

עת"א 64028-12-16 בן יאיר(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא
העותר	סמי בן יאיר, (אסיר)
	ע"י ב"כ עו"ד יוסי נגר
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר
	2. מדינת ישראל

פסק דין

עניינה של עתירה זו בבקשת עותר לצאת לחופשה חריגה לשם הגעה לקהילה טיפולית בשם "רטורנו" לצורך בדיקת אפשרות שילובו בתכנית שיקומית שם ולחילופין מבקש הוא כי בית המשפט יורה על העברתו בליווי שב"ס לקהילה הטיפולית לשם קיום ראיון ובחינת האפשרות לשלבו בתכנית טיפולית שם. יוער כי לטענת העותר גורמי כלא כרמל, בו הוא מרצה מאסרו, המליצו על יציאתו לחופשה ו/או העברתו בליווי לקהילת "רטורנו" לשם עריכת ראיות ובחינת אפשרות קבלתי למסגרת הטיפולית, אלא שבסופו של יום לא אישר הגורם הפיקודי המוסמך במחוז הצפון של שב"ס את בקשתו. מכאן העתירה שבפני.

לאחר שעיינתי בטיעוני ב"כ הצדדים החלטתי לדחות את העתירה.

הטעם הראשון לדחיית העתירה הוא צבר מידעים מהחצי שנה האחרונה (שהמידעים המאוחרים הם מהחודש שעבר) המצביעים על המשך התנהגות שלילית של העותר. צבר המידעים מצביע על המשך מעורבות של העותר בעבריינות חוצת חומות, הן בתחום הכלא בו הוא שוהה והן מעבר לכך. מטבע הדברים לא ניתן לחשוף את המידעים וטיבם. יצוין רק כי מדובר במספר רב של מדעים מוצלבים המצביעים על מעורבות בתחומים שונים של עבריינות ומערכות יחסים בין אסירים וגורמי פשיעה.

מדעים אלו מתיישבים גם עם הסירוב לשתף פעולה בהליכי טיפול במסגרת שב"ס ורש"א מעמידים באור אחר ובספק את כנות הרצון להשתלב בקהילה טיפולית במסגרת פרטית. שיקום במסגרת פרטית אינו בהכרח פסול. ואולם המבקש להשתלב בתכנית שיקום פרטית צריך לשכנע כי אין מדובר אך בכלי שמטרתו יציאה מהכלא לצורך המשך פעילות עבריינית. במקרה שבפני מתקשה העותר לשכנע בכנות רצונו בשיקום אמיתי וביציאה מעולם העבריינות.

מעבר לאמור, בקשתו ליציאה מהכלא בלווי לשם ראיות בקהילה הטיפולית, בקשה שלא נתמכת בהמלצות גורמי רש"א או גורמי טיפול אחרים, חורגת מרשימת הנסיבות בגינם ניתן לאשר הוצאת אסיר בלווי מהכלא בהתאם לפקודה 40.40.01. למעשה, בהתאם לפקודה, אין סמכות לגורמי שב"ס להורות על יציאתו של האסיר בלווי לצרכי הראיות בקהילה הטיפולית. מצאתי לנכון לציין זאת, למעלה מן הצורך, מאחר וכאמור נראה שיש טעמים מבוססים לגופם של דברים לעניין אי הוצאת האסיר בכל מסגרת לצרכי בחינת אפשרות שילובו, לעת הזאת, בקהילה הטיפולית.

ב"כ האסיר העלה טענות בכל הנוגע לסתירה לכאורה בין עמדת הכלא, שהמליץ, לטענתו, על הוצאת העותר לקהילה הטיפולית בדרך זו או אחרת לשם בחינת התכנות קליטתו שם, לבין עמדת הגורם המתאים בשב"ס. ככל שטענת האסיר בעניין זה נכונה, נושא זה אכן מצדיק בחינה מערכתית של שב"ס. עם זאת לא ראיתי בכך עילה להתערבות בהחלטתו הסופית של הגורם המוסמך, ששקל את עמדת גורמי הכלא אל מול מכלול הנתונים, והחליט בסופו של יום לדחות את בקשתו של העותר.

החלטתו הסופית של הגורם הפיקודי המוסמך בשב"ס התקבלה בהתאם לחוק ולפקודות, על בסיס תשתית ראיות מנהליות סבירה ומשיקולים ענייניים. לא מצאתי עילה להתערב בהחלטה.

אשר על כן העתירה נדחית.

המזכירות תודיע פסק דין לב"כ הצדדים וכן לעותר באמצעות מח' האסיר בשב"ס.

ניתן היום, כ"ה טבת תשע"ז, 23 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.

ר' שפירא, ס. נשיא